

לומדים ביחד

כי רצו עבדיך את אבניה התעוררות הלב בירושלים

רציונאל:

ירושלים אינה עיר ככל הערים. היא המרכז והלב של חזרת ישראל לארצם. הארץ כולה מכונה ארץ ציון וירושלים. מלחמת ששת הימים לא היתה מלחמה על קרקע אלא על מרכז תודעתי של העם היהודי. כל עוד ירושלים היתה בשליטה ירדנית זה כמו אדם בתרדמתו. רק כשחזרו ישראל לעיר הלב שלהם התעורר. חיילים בכו. יהודים מכל העולם עלו לישראל למרות שרק הרגע היא היתה בסכנת השמדה. הלב היהודי חזר לביתו הקדום. כל עניין חזרת ישראל לארצם הוא בשביל הסמן שמופיע בירושלים כמקור של עוצמה, שלום, ויחס מעמיק בין ישראל לארצם ולבורא. רק על ידי השתוקקות פנימית גדולה יזכו עם ישראל ליישב את העיר וממילא את הארץ כולה. ללא ירושלים אין ישראל [בן גוריון].

תובנות עיקריות:

מלחמת ששת הימים היתה נס צבאי, מלחמתי ואסטרטגי בלתי רגיל. התחושה באותם הימים היתה מרוממת. מתחושה של השמדה טוטאלית לניצחון מוחת בשישה ימים מול צבאות מיומנים במספר חזיתות. גם בתורה מופיעים תיאורים על מלחמות בהם אלוקים מתהלך בקרב המחנה. ירושלים היא המרכז הרוחני התודעתי של העם היהודי ומבטאת את קשר הנצח של אלוקים לארץ ישראל כולה. לכן בהר הבית שהוא כאישון עינו של אלוקים יש להתנהג בכבוד ובצורה נאותה. עם ישראל כולו פונה בתפילות לכיוון ירושלים. כל ישראל מכוונים ליבם למקום אחד. כיוון הלב- גם תודעתי וגם פיזי. ירושלים אינה מופיעה בתורה אף לא פעם אחת. התיאור המרומז "מקום אשר יבחר ה'" יוצר עניין סקרנות ורצון לגלות ולהכיר את המקום. כיוון שכל עניינה של העיר הוא היחס הנפשי וההשתוקקות אליה. האור החיים כתב כי הגאולה העתידה ושיבת ישראל לארצם תאופיין בהתעוררות הלב. כשישראל באמת יחושו רוממות נפש ורוח סביב העיר הם יזכו לחזור אליה וליישב אותה. גם חורבן הבית תואר בתלמוד כ"קמח טחון טחנת", אין שום עניין בבית הפיזי אם אין לישראל יחס פנימי עמוק לגביו. כשישראל מתנתקים רגשית מירושלים והמקדש הם אינם אלא בניין סתמי "בית חרוב החרבת". ירושלים היא מקור של שלום והשראה לא רק לישראל אלא אף לעולם כולו [בית תפילה לכול העמים]. דוד המלך מבקש שה' יבנה את העיר כי הגיע הזמן. ומניין לו שהגיע הזמן? כי הם רוצים את אבניה ואת עפרה- משתוקקים אליה בכל ליבם.

דגשים ללימוד המקורות, ליחידות הפתיחה והסיכום:

נכון ומומלץ להצמיד את השיעור לסיור בירושלים או לשבת בירושלים. גם אם העיתוי לא מאפשר, יש להעלות את הזכרונות או התחושות משם. במידה ולא מתוכנן ביקור שם אפשר להתחיל בשאלה: מי כאן היה פעם בכותל? מה התחושה שם? רעיון נוסף לפתיחה: [ניתן להציג את תמונת החיילים המפורסמת] מדוע לדעתכם דוקא בכותל הם בוכים? הר כבשו מקומות רבים בירושלים ובישראל [גבעת התחמושת, ארמון הנציב ועוד] מה בכותל גרם לחיילים האמיצים ולמודי הקרבות להזיל דמעה? היחידה היא הזמנות חשובה להכיר את יום ירושלים ב'לוח השנה התודעתי' של הסטודנטים. היום הזה בדרך כלל לא זוכה להתייחסות גדולה בציבור הכללי. כדאי להשיג את הקובץ "שיחו בכל נפלאותיו" מהספר "התקופה הגדולה" עם עדויות על הניסים הגדולים וכמה סיפורי גבורה ומורשת קרב.